

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2001/C 61/01	Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 november 2000 i mål C-88/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Béthune): Roquette Frères SA mot Direction des services fiscaux du Pas-de-Calais (Återkrav av felaktigt inbetalda belopp — Nationella förfaranden — Skatt på kapitaltillskott vilken tas ut i samband med en bolagsfusion)	1
2001/C 61/02	Mål C-437/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesarbeitsgerichts München av den 11 februari 2000 i målet mellan Dr. Giulia Pugliese mot Firma Finmeccanica s.p.a Betriebsteil Alenia Aerospazio	1
2001/C 61/03	Mål C-438/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Hamm av den 15 november 2000 i målet mellan Deutscher Handballbund e.V och Maros Kolpak	2
2001/C 61/04	Mål C-451/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio, Sezione seconda ter, av den 28 juni och den 6 juli 2000 i målet mellan Azienda agricola Giuseppe Cantarello och l'Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo A.I.M.A samt Ministero per le politiche agricole	2
2001/C 61/05	Mål C-453/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 1 november 2000 i målet mellan Kühne &Heitz NV och Productschap voor Pluimvee en Eieren	2
2001/C 61/06	Mål C-454/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte d'Appello di Milano av den 25 oktober 2000 i målet mellan VIS Farmaceutici — Istituto scientifico delle Venezie, Padua (Italien), med stöd av Consorzio produttori Principi Attivi Generici (C.P.A.), Weesp (Nederländerna), intervenient, och Duphar International Research BV, Weesp	3
2001/C 61/07	Mål C-463/00: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 21 december 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	3

2001/C 61/08	Mål C-466/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Immigration Appellate Authority (Förenade kungariket) av den 19 december 2000 i målet mellan Arben Kaba och Secretary of State for the Home Department	4
2001/C 61/09	Mål C-467/00 P: Överklagande, ingivet den 27 december 2000 av Europeiska centralbankens personalkommitté, Frankfurt am Main, Tyskland, Johannes Priesemann, tjänsteman vid ECB, Frankfurt am Main, Tyskland, Marc van de Velde, tjänsteman vid ECB, Usingen-Kransberg, Tyskland, och Maria Concetta Cerafogli, tjänsteman vid ECB, Frankfurt am Main, Tyskland, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 24 oktober 2000 i mål T-27/00: Europeiska centralbankens personalkommitté, Johannes Priesemann, Marc van de Velde och Maria Concetta Cerafogli mot Europeiska centralbanken	5
2001/C 61/10	Mål C-472/00 P: Överklagande, ingivet den 29 december 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 24 oktober 2000 i mål T-178/98: Fresh Marine Company A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission	5
2001/C 61/11	Mål C-473/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal d'instance de Vienne av den 15 december 2000, rättat genom beslut av den 26 januari 2001, i målet mellan SA COFIDIS och Jean Louis Fredout	6
2001/C 61/12	Mål C-1/01 P: Överklagande, ingivet den 3 januari 2001 av Asia Motor France SA, Jean Michel Cesbron och Monin Automobiles SA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 26 oktober 2000 i mål T-154/98: Asia Motor France SA, Jean Michel Cesbron och Monin Automobiles SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	6
2001/C 61/13	Mål C-4/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Employment Tribunal, West Croydon (Förenade kungariket) av den 5 januari 2001 i målet mellan S.G. Martin, R.K.A. Daby samt B.J. Willis och South Bank University	7
2001/C 61/14	Mål C-5/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 januari 2001 av Konungariket Belgien	8
2001/C 61/15	Mål C-6/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av 15 ^a Vara Cível da Comarca de Lisboa, 2 ^a Secção, av den 25 maj 2000 i målet mellan Anomar — Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas m.fl. och Portugisiska staten	9
2001/C 61/16	Mål C-8/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Østre Landsret av den 20 december 2000 i målet mellan Assurandør-Societetet, som företräder Taksatorringen, och Skatteministeriet	10
2001/C 61/17	Mål C-9, 10, 11 och 12/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Beroep te Gent av den 3 januari 2001 i målen mellan S. Monnier och Govan Sports N.V., E. Van Ankeren och Govan Sports N.V., Govan Sports N.V. och P. Jacobs samt Govan Sports N.V. och D. D'Hondt	10
2001/C 61/18	Mål C-20/01: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 16 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2001/C 61/19	Mål C-26/01: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 23 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2001/C 61/20	Mål C-27/01: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 23 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2001/C 61/21	Mål C-28/01: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 23 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	12

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2001/C 61/22	Mål C-29/01: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 24 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2001/C 61/23	Avskrivning av mål C-505/99	13
2001/C 61/24	Avskrivning av mål C-67/00	13
2001/C 61/25	Avskrivning av mål C-68/00	13
2001/C 61/26	Avskrivning av mål C-70/00	13
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2001/C 61/27	Mål T-349/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 november 2000 av Giorgio Lebedef	14
2001/C 61/28	Mål T-352/00: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 20 november 2000 av Andrew M. Rosemarine	14
2001/C 61/29	Mål T-357/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Justina Martínez Alarcón	15
2001/C 61/30	Mål T-361/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Antonio Cherenti	15
2001/C 61/31	Mål T-363/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Luigia Dricot	16
2001/C 61/32	Mål T-364/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Sophie Van Weyenbergh	16
2001/C 61/33	Mål T-366/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 november 2000 av Scott S.A.	16
2001/C 61/34	Mål 368/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 november 2000 av General Motors Nederland B.V. och Opel Nederland B.V.	17
2001/C 61/35	Mål T-369/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 december 2000 av Département du Loiret	18
2001/C 61/36	Mål T-373/00: Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 12 december 2000 av Carmine Salvatore Tralli	19
2001/C 61/37	Mål T-374/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 december 2000 av Verband der freien Rohrwerke e.V., Eisen- und Metallwerke Ferndorf GmbH och Rudolf Flender GmbH & Co	19
2001/C 61/38	Mål T-376/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 december 2000 av Carmelo Morello	20
2001/C 61/39	Mål T-382/00: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 22 december 2000 av Monsanto Company	20
2001/C 61/40	Mål T-383/00: Talan mot Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 december 2000 av Beamglow Ltd	21
2001/C 61/41	Mål T-385/00: Talan mot Europeiska investeringsbanken väckt den 27 december 2000 av Jean-Paul Seiller	22
2001/C 61/42	Mål T-386/00: Talan mot Europaparlamentet väckt den 28 december 2000 av Margarida Gonçalves	22
2001/C 61/43	Mål T-387/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 december 2000 av Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione"	23

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 28 november 2000

i mål C-88/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Béthune): **Roquette Frères SA mot Direction des services fiscaux du Pas-de-Calais**⁽¹⁾

(Återkrav av felaktigt inbetalda belopp — Nationella förfaranden — Skatt på kapitaltillskott vilken tas ut i samband med en bolagsfusion)

(2001/C 61/01)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden M. Wathelet, referent, samt domarna P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 28 november 2000 avkunnat dom i mål C-88/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Tribunal de grande instance de Béthune (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Roquette Frères SA och Direction des services fiscaux du Pas-de-Calais, angående frågan huruvida gemenskapsrätten utgör hinder för att tillämpa en nationell skattebestämmelse enligt vilken en talan om återkrav av felaktigt inbetalda belopp, som grundas på ett domstolsavgörande vari det fastslås att en rättsregel är oförenlig med en överordnad rättsregel, endast kan avse tiden efter den 1 januari det fjärde året före det år då avgörandet i fråga meddelades. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Gemenskapsrätten utgör hinder för att tillämpa en medlemsstats föreskrifter enligt vilka en talan om återkrav av felaktigt inbetalda belopp, avseende skatter och avgifter, som grundas på att en nationell domstol eller gemenskapsdomstolen i ett avgörande har fastslagit att en nationell rättsregel är oförenlig med en överordnad nationell rättsregel eller med en bestämmelse i gemenskapsrätten, endast kan avse tiden efter den 1 januari det fjärde året före det år då avgörandet i fråga meddelades.

(¹) EGT C 136, 15.5.1999.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesarbeitsgerichts München av den 11 februari 2000 i målet mellan Dr. Giulia Pugliese mot Firma Finmeccanica s.p.a Betriebsteil Alenia Aerospazio

(Mål C-437/00)

(2001/C 61/02)

Landesarbeitsgericht München begär genom beslut av den 11 februari 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 27 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Dr. Giulia Pugliese mot Firma Finmeccanica s.p.a Betriebsteil Alenia Aerospazio, angående domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstolens behörighet och om verkställighet av avgöranden på privaträttens område, jämförda med artikel 2 i lagen om protokoll av den 3 juni 1971 (BGBl II 1972, 845), beträffande följande frågor:

- 1) Är i en tvist mellan en italiensk medborgare och ett bolag bildat enligt italiensk rätt, vars säte ligger i Italien, rörande ett anställningsavtal i vilket Turin anges som arbetsort, München den ort där arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete, i den mening som avses i artikel 5.1 andra meningen i Brysselkonventionen, när anställningsavtalet på arbetstagarens begäran redan från början avbryts för en viss tid och arbetstagaren under denna tid med den italienska arbetsgivarens tillstånd på grundval av ett självständigt anställningsavtal är anställd i ett bolag bildat enligt tysk rätt i München, där sistnämnda bolag har sitt säte, och när den italienska arbetsgivaren har åtagit sig att under denna anställningstid tillhandahålla en lägenhet i München eller, alternativt, betala hyran för en lägenhet där, samt att betala två resor om året som arbetstagaren får göra från München till sitt hemland?
- 2) Om svaret på fråga 1 är nekande, kan då arbetstagaren i en tvist med sin italienska arbetsgivare vilken är grundad på anställningsavtalet och i vilken arbetstagaren kräver betalning av hyran och av kostnaderna för två hemresor om året, såsom rätt forum åberopa somstolen i den ort där den förpliktelse som talan avser har uppfyllts eller skall uppfyllas, i den mening som avses i artikel 5.1 första meningen i Brysselkonventionen?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Hamm av den 15 november 2000 i målet mellan Deutscher Handballbund e.V och Maros Kolpak

(Mål C-438/00)

(2001/C 61/03)

Oberlandesgericht Hamm begär genom beslut av den 15 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 28 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Deutscher Handballbund e.V och Maros Kolpak beträffande följande frågor:

Utgör artikel 38.1 i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Slovakien, å andra sidan — slutakten —, hinder för att ett idrottsförbund vad avser en professionell idrottsman som är slovakisk medborgare tillämpar en egen regel enligt vilken anslutna idrottsföreningar vid mästerskapsspel och pokalspel endast får sätta in ett visst antal spelare som kommer från tredje länder som inte är medlemmar av Europeiska gemenskaperna?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio, Sezione seconda ter, av den 28 juni och den 6 juli 2000 i målet mellan Azienda agricola Giuseppe Cantarello och l'Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo A.I.M.A samt Ministero per le politiche agricole

(Mål C-451/00)

(2001/C 61/04)

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio begär genom beslut av den 28 juni och den 6 juli 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 8 december 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Azienda agricola Giuseppe Cantarello och Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo A.I.M.A. samt Ministero per le politiche agricole, beträffande följande frågor:

1. Kan bestämmelserna i artiklarna 1 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92⁽¹⁾ och i artiklarna 3 och 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 534/93⁽²⁾ tolkas så, att det kan göras undantag från fristerna för tilldelning av kvoter och för kompensationsbetalning och uttag av avgifter om det föreligger en tvist vid gemenskapsdomstol och medlemsstaten senare anpassar sig efter domen i det målet?

Om denna fråga besvaras nekande:

2. Är de ovannämnda gemenskapsbestämmelserna giltiga med avseende på artikel 33 EG (f.d. artikel 39 i EG-fördraget), i den del det i dessa inte föreskrivs att det kan göras undantag från fristerna för tilldelning och kompensation i det ovannämnda fallet med en tvist vid gemenskapsdomstol?

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning nr 536/93 av den 9 mars 1993, EGT L 273, 16.11.1995, s. 54.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 1 november 2000 i målet mellan Kühne &Heitz NV och Productschap voor Pluimvee en Eieren

(Mål C-453/00)

(2001/C 61/05)

College van Beroep voor het bedrijfsleven begär genom beslut av den 1 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 11 december 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Kühne &Heitz NV och Productschap voor Pluimvee en Eieren beträffande följande fråga:

Innebär gemenskapsrätten, och i synnerhet principen om lojalitet inom gemenskapen i artikel 10 EG, att ett förvaltningsorgan, under de omständigheter som råder i det förevarande fallet⁽¹⁾, är skyldigt att ändra ett beslut som har blivit slutgiltigt för att gemenskapsrätten, vilken skall tolkas mot bakgrund av ett senare förhandsavgörande, skall garanteras full verkan?

(¹) I beslutet om hänskjutande anges att "käranden hade uttömt de tillgängliga rättsmedlen — även om den nationella domstolen vid den aktuella tidpunkten inte hade ombetts ställa tolkningsfrågor till domstolen i enlighet med artikel 234 EG" och att "College hade gjort en tolkning av gemenskapsrätten som visade sig strida mot en dom som senare meddelades av domstolen".

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte d'Appello di Milano av den 25 oktober 2000 i målet mellan VIS Farmaceutici — Istituto scientifico delle Venezie, Padua (Italien), med stöd av Consorzio produttori Principi Attivi Generici (C.P.A.), Weesp (Nederländerna), intervenient, och Duphar International Research BV, Weesp

(Mål C-454/00)

(2001/C 61/06)

Corte d'appello di Milano begär genom beslut av den 25 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 13 december 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan VIS Farmaceutici — Istituto scientifico delle Venezie, Padua (Italien), med stöd av Consorzio produttori Principi Attivi Generici (C.P.A.), Weesp (Nederländerna), intervenient, och Duphar International Research BV, Weesp, beträffande följande frågor:

Skall artikel 4 i förordning (EEG) nr 1768/92⁽¹⁾ tolkas så, att tilläggsskyddet även omfattar ren tillverkning av de råvaror av vilka den farmaceutiska specialitet som är föremål för godkännande för saluföring tillverkas?

(¹) Rådets förordning av den 18 juni 1992 om införande av tilläggsskydd för läkemedel (EGT L 182, 2.7.1992, s. 1).

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 21 december 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-463/00)

(2001/C 61/07)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av María Patakia och Manuel Desantes, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- förklara att artiklarna 2, 3.1 och 3.2 jämte artikel 1 i lag nr 5/1995⁽¹⁾ och de tillämpningsdekret som utfärdats med tillämpning av artikel 4 i denna lag (de kungliga dekreten nr 3/1996 av den 15 januari 1996 beträffande Repsol, nr 8/1997 av den 10 januari 1997 beträffande Telefónica de España, nr 40/1998 av den 16 januari 1998 beträffande Argentaria, nr 562/1998 av den 2 april 1998 beträffande Tabacalera och nr 929/1998 av den 14 maj 1998 beträffande Endesa) såvitt i dessa föreskrivs en tillämpning av ett system med administrativt förhandstillstånd,
 - vilket system inte är motiverat av tvingande skäl hänförliga till allmänintresset,
 - utan att det fastställs kriterier som är objektiva och varaktiga och som har offentliggjorts,
 - och utan att det överensstämmer med proportionalitetsprincipen, är oförenliga med artiklarna 43 (f.d. 52) och 56 (f.d. 73b) EG, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De ovannämnda bestämmelserna i lag nr 5/1995 och i dess tillämpningsdekret gör det möjligt för de spanska myndigheterna att föreskriva ett system med administrativt förhandstillstånd för vissa beslut (upplösning, klyvning, fusion, ändring av föremålet för bolagets verksamhet, försäljning av tillgångar och försäljning av mer än 10 procent av aktierna) (artikel 3) som antas för vissa sorters företag i vilka statens ägande överstiger 25 procent av kapitalet och detta ägande innebär en faktisk kontroll över bolaget (artikel 1), under förutsättning att resultatet av sådana beslut innebär antingen att det statliga ägandet minskar åtminstone med 10 procent av bolagets aktiekapital och därefter är mindre än 50 procent, eller att det minskar till mindre än 15 procent av bolagets aktiekapital oavsett sätt (artikel 2). Dessa uppgifter har inte i något skede ifrågasatts av den spanska regeringen.

Kommissionen anser att

- möjligheten att föreskriva ett administrativt förhandstillstånd för vissa transaktioner under de förutsättningar som anges i ovan nämnda artiklar utgör en sådan restriktion för den fria rörligheten för kapital och en sådan inskränkning i etableringsfriheten som avses i artikel 56 (f.d. artikel 73b) och artikel 43 (f.d. artikel 52) EG,
- det system med administrativt förhandstillstånd som föreskrivs i lag nr 5/1995 inte på något sätt är motiverat av tvingande skäl hänförliga till allmänintresset och dessutom är klart diskriminerande. Denna diskriminering är avgörande för bedömningen att proportionalitetskravet inte är uppfyllt och för slutsatsen att det är fråga om ett system som möjliggör en indirekt diskriminering.

(¹) av den 23 mars 1995 om rättslig reglering av försäljning av offentliga andelar i vissa företag (B.O.E. nr 72 av den 25 mars 1995).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Immigration Appellate Authority (Förenade kungariket) av den 19 december 2000 i målet mellan Arben Kaba och Secretary of State for the Home Department

(Mål C-466/00)

(2001/C 61/08)

Immigration Appellate Authority begär genom beslut av den 19 december 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 27 december 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Arben Kaba och Secretary of State for the Home Department beträffande följande frågor:

Fråga 1

1. Vilka möjligheter har den nationella domstolen eller parterna i målet (vid den nationella domstolen eller vid EG-domstolen) att säkerställa att hela förfarandet uppfyller kraven i artikel 6 i konventionen om mänskliga rättigheter och därigenom att undvika ansvar för åsidosättande av artikel 6 i konventionen om mänskliga rättigheter enligt såväl nationella regler om mänskliga rättigheter som inför Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter?
2. Genomfördes förfarandet i detta mål i överensstämmelse med villkoren i artikel 6 i konventionen om mänskliga rättigheter och om inte, hur påverkar detta den första domens giltighet (¹)?

Fråga 2

1. Immigration Adjudicator anser att klaganden och maken till en person som är fast bosatt i Förenade kungariket behandlas (eller skulle behandlas) olika, eftersom
 - a) klaganden, som rest in i Förenade kungariket i egenskap av make till en EU-medborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet, var tvungen att ha fullgjort en fyraårig bosättningsperiod i Förenade kungariket innan han kunde ansöka om permanent uppehållstillstånd medan
 - b) maken till en person som var fast bosatt i Förenade kungariket (antingen en brittisk medborgare eller en person som beviljats permanent uppehållstillstånd) har rätt till permanent uppehållstillstånd efter ett år.
2. Eftersom inga bevis (eller argument) avseende motiveringen till skillnaden i behandling mellan klaganden och maken till en fast bosatt person har framlagts till den nationella domstolen varken under den förhandlingen som ledde fram till begäran om förhandsavgörande av den 25 september 1998 eller i svarandens skriftliga och muntliga yttranden inför Europeiska gemenskapernas domstol eller vid den förhandling som ledde fram till denna begäran om förhandsavgörande, och trots att Immigration Adjudicator begärt uttömmande argumentering härför, ställer den senare följande frågor:
 1. Oavsett svaret på den första av ovanstående frågor, skall domstolens dom av den 11 april 2000 i detta mål (C-356/98) tolkas så att den fastställer att det under dessa omständigheter förelåg diskriminering i strid med artikel 39 EG och/eller artikel 7.2 i förordning 1612/68?⁽²⁾
 2. Föreligger diskriminering i strid med artikel 39 EG och/eller artikel 7.2 i förordning 1612/68 då en omprövning gjorts av de faktiska omständigheterna?

(¹) Domstolens dom av den 11 april 2000 i mål C-356/98, Arben Kaba mot Secretary of State for the Home Department (REG 2000, s. I-2623).

(²) Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 1968, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

Överklagande, ingivet den 27 december 2000 av Europeiska centralbankens personalkommitté, Frankfurt am Main, Tyskland, Johannes Priesemann, tjänsteman vid ECB, Frankfurt am Main, Tyskland, Marc van de Velde, tjänsteman vid ECB, Usingen-Kransberg, Tyskland, och Maria Concetta Cerafogli, tjänsteman vid ECB, Frankfurt am Main, Tyskland, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 24 oktober 2000 i mål T-27/00⁽¹⁾: Europeiska centralbankens personalkommitté, Johannes Priesemann, Marc van de Velde och Maria Concetta Cerafogli mot Europeiska centralbanken

(Mål C-467/00 P)

(2001/C 61/09)

Europeiska centralbankens personalkommitté, Johannes Priesemann, Marc van de Velde och Maria Concetta Cerafogli har den 27 december 2000 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 24 oktober 2000 i mål T-27/00: Europeiska centralbankens personalkommitté, Johannes Priesemann, Marc van de Velde och Maria Concetta Cerafogli mot Europeiska centralbanken. Klagandena företräds av advokaterna N. Pflüger, R. Steiner och S. Mittländer, Frankfurt am Main, delgivningsadress: advokatbyrån A. Schiltz, Association Luxembourgeoise des Employés de Banque et d'Assurance, 29 Avenue Monterey, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) undanröja beslutet och bifalla yrkandena som framställts i första instans,

eller, för det fall detta inte är möjligt, i andra hand,

undanröja beslutet i den mån förstainstansrätten avvisade talan samt återförvisa talan till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, och

- 2) förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet och förfarandet vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

Grunder och huvudargument

Talans upptagande till sakprövning och tidsfrister för talan skall bedömas på grundval av artikel 236 EG jämförd med artikel 36.2 i stadgan. Artikel 36.2 i stadgan hänvisar i sin tur till anställningsvillkoren. Sålunda skall tillämpningen och tolkningen av artikel 42 i ECB:s anställningsvillkor utgöra grunden för avgörandet. Klagandena anser att förstainstansrätten förbisåg tre rättsliga aspekter i detta avseende: för det första föreskrivs i artikel 42 i ECB:s anställningsvillkor att domstolen är behörig beträffande tvister om kollektiva rättigheter. För det andra föreskrivs inte i ECB:s anställningsvillkor någon tidsfrist för att väcka talan i mål rörande kollektiva rättigheter. För det

tredje föreskrivs inte i ECB:s anställningsvillkor att det interna förfarandet skall vara uttömt innan talan väcks. Slutligen anser klagandena att detta rättsläge är vanligt förekommande beträffande ett civilrättsligt förhållande såsom det som följer av ECB:s anställningsvillkor. Det saknas behov att upprätta fler talebegränsningar i form av tidsfrister eller interna förfaranden.

⁽¹⁾ EGT C 135, 13.5.2000, s. 13.

Överklagande, ingivet den 29 december 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 24 oktober 2000 i mål T-178/98⁽¹⁾: Fresh Marine Company A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-472/00 P)

(2001/C 61/10)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 december 2000 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 24 oktober 2000 i mål T-178/98: Fresh Marine Company A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Viktor Kreuzschitz, juridisk rådgivare och Sinéad Meany, utsänd nationell expert, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdda av advokat Nicholas Khan, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. i första hand upphäva domen, avvisa talan och förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, och
2. i andra hand upphäva domen och återförvisa ärendet till förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att domen är behäftad med ett flertal rättsliga felaktigheter och att den därför skall upphävas samt att talan skall avvisas. Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i följande avseenden:

- Genom att anse att skadan har uppkommit till följd av kommissionens påstådda rättsstridiga agerande vid bedömningen av rapporten för oktober 1997.

- Genom att anse att den rättspraxis som karakteriserar antidumpningsåtgärder som normativa rättsakter innebär val av ekonomisk politik skiljer sig avsevärt från omständigheterna i det förvarande målet och därmed anse att enbart ett åsidosättande av gemenskapsrätten räcker för att skadeståndsansvar skulle aktualiseras enligt artikel 288 EG.
- Genom att anse att rapporten för oktober 1997 *prima facie* antydde att svaranden hade iakttagit sitt åtagande och därför fastställde:
 - a) att kommissionens initiativ att ändra rapporten var oproportionerligt och
 - b) att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning som den inte skulle ha begått om den visat normal aktsamhet och omsorg.
- Genom att anse att sökanden har vidtagit alla nödvändiga och ändamålsenliga åtgärder för att begränsa omfattningen av den skada som den påstår sig ha lidit.
- Genom att anse att kommissionen omotiverat försenat antagandet av nödvändiga åtgärder för att återinföra svarandens åtagande och följaktligen anse att kommissionen var ansvarig för svarandens totala förlust från slutet av januari 1998.

(¹) EGT C 160, s. 21.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal d'instance de Vienne av den 15 december 2000, rättat genom beslut av den 26 januari 2001, i målet mellan SA COFIDIS och Jean Louis Fredout

(Mål C-473/00)

(2001/C 61/11)

Tribunal d'instance de Vienne begär genom beslut av den 15 december 2000, rättat genom beslut av den 26 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 27 december 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan SA COFIDIS och Jean Louis Fredout beträffande följande fråga:

Det konsumentskydd som tillförsäkras genom rådets direktiv nr 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal(¹) medför en skyldighet för en nationell domstol att vid tillämpningen av nationella bestämmelser som har antagits före eller efter nämnda direktiv i den utsträckning det är möjligt tolka dessa mot bakgrund av deras ordalydelse och syfte.

Medför detta krav på en konform tolkning av sådana konsumentskyddsregler som föreskrivs i direktivet att en nationell domstol, vid vilken talan om betalning har väckts av en näringsidkare mot en konsument med vilken han har ingått ett avtal, är skyldig att inte tillämpa en processuell undantagsregel, såsom regeln i artikel L 311-37 i Code de la consommation, i den mån regeln förbjuder den nationella domstolen att på begäran av konsumenten eller ex officio ogiltigförklara ett oskäligt avtalsvillkor om avtalet har ingåtts mer än två år innan talan väcktes och i den mån regeln således gör det möjligt för näringsidkaren att inför rätta åberopa nämnda villkor som grund för sin talan?

(¹) EGT L 95 av den 21 april 1993, s. 29.

Överklagande, ingivet den 3 januari 2001 av Asia Motor France SA, Jean Michel Cesbron och Monin Automobiles SA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 26 oktober 2000 i mål T-154/98: Asia Motor France SA, Jean Michel Cesbron och Monin Automobiles SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-1/01 P)

(2001/C 61/12)

Asia Motor France SA, Jean Michel Cesbron och Monin Automobiles SA har den 3 januari 2001 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 26 oktober 2000 i mål T-154/98: Asia Motor France SA, Jean Michel Cesbron och Monin Automobiles SA mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klagandena företräds av advokaten Jean Claude Fourgoux, Bryssel och Paris, delgivningsadress: advokatbyrån Pierrot Schiltz, 4 rue Béatrix de Bourbon, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 26 oktober 2000 (¹),
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 juli 1998,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av grundläggande rättigheter: Efter att ha avvisat grunden som avsåg åsidosättande av kravet på iakttagande av en rimlig tidsfrist för att rättegången skall vara opartisk, vilket utgör en grundläggande rättighet, medgav förstainstansrätten att den hade möjlighet att *ex officio* pröva grunden om åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och de processrättsliga skyddsregler som följer av gemenskapens rättsordning, men den valde att inte göra detta.

- Uppenbart sakfel och felaktig rättstillämpning, missuppfattning, motsägelse, otillräcklig motivering samt åsidosättande av artikel 176 i EG-fördraget: Förstainstansrätten bortsåg helt enkelt från avgörandena i sina två tidigare domar⁽²⁾ och godtog, om än i teorin, den förklaring som kommissionen gav vid förhandlingen. Enligt denna förklaring hade den franska förvaltningen, genom att i sin skrivelse av den 1 juli 1997 åberopa "gottgörelsen" genom vägran att utfärda importtillstånd till andra japanska bilmärken, endast försökt "begränsa nackdelarna med den politik som införts", vilken föreskrivs varken i lag eller annan författning som tillåter att man utövar påtryckningar som inte är möjliga att stå emot och använder hot. Det påstås att det var en korrekt åtgärd. Det innebär en missuppfattning av en klar text som redan analyserats i de tidigare domarna att på ett vagt sätt anse att kommissionens "förklaring" rimligen kan godtas". För att göra en sådan uppenbart felaktig rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna, var förstainstansrätten tvungen att missuppfatta ord, vars betydelse inte lättvindigt får feltolkas, som exempelvis "arrangement", "gottgörelse", "åtagande", "ifrågasätta systemet eller ett affärsmässigt val".

(1) I mål T-154/98, EGT C 358, 21.11.1998, s. 22.

(2) Dom av den 29 juni 1993 i mål T-7/92 (REG 1993, s. II-669) och av den 18 september 1996 i mål T-387/94 i mål T-387/94 (REG 1996, s. II-961).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Employment Tribunal, West Croydon (Förenade kungariket) av den 5 januari 2001 i målet mellan S.G. Martin, R.K.A. Daby samt B.J. Willis och South Bank University

(Mål C-4/01)

(2001/C 61/13)

Employment Tribunal, West Croydon (Förenade kungariket) begär genom beslut av den 5 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 8 januari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan S.G. Martin, R.K.A. Daby samt B.J. Willis och South Bank University beträffande följande frågor:

1. Omfattas rättigheter som är förenade med antingen uppsägning eller förtidspensionering enligt avtal med arbetsgivaren av definitionen av "rättigheter och skyldigheter" i artikel 3.1 i direktivet⁽¹⁾?
2. Är en arbetstagares rätt till betalning av förtidspension och engångsbelopp som kompensation för uppsägning på grund av arbetsbrist, till förmån för verksamhetens effektivitet eller på grund av organisatoriska förändringar en sådan rätt till ålders-, invaliditets- eller efterlevandeförmåner som avses i artikel 3.3 i direktivet?
3. För det fall och i den mån som svaret på fråga 2 är nekande, föreligger det en skyldighet för överlåtaren enligt anställningsavtalet, anställningsförhållandet eller kollektivavtalet enligt artikel 3.1 och/eller 3.2 som övergår på grund av överlåtelsen av företaget och som förpliktar förvärvaren att betala förmånerna till arbetstägaren vid uppsägning?
4. För det fall svaren på frågorna 2 och 3 är nekande respektive jakande, kan arbetstägaren ändå gå med på att avstå från hans/hennes rätt till förtida betalning av pension och engångsbelopp vid pensionering och/eller till det årliga bidraget och engångskompensationen i fall där förvärvarens pensionssystem inte ger honom eller henne rätt till samma förmåner, eller inte ger rätt till förmåner på samma villkor, eller inte ger rätt till några förmåner alls, och arbetstägaren
 - i) ansluts till förvärvarens pensionssystem, betalar avgifter till detta system och/eller får avgifterna betalade för sin räkning av den nya arbetsgivaren,
 - ii) ansluts till förvärvarens pensionssystem, betalar avgifter till detta system och får avgifter betalade för sin räkning av den nya arbetsgivaren och efter ansökan därom får sina intjänade förmåner överförda från överlåtarens pensionssystem till förvärvarens pensionssystem?
5. För det fall fråga 4 besvaras jakande, enligt vilka kriterier skall den nationella domstolen avgöra om arbetstägaren under sådana omständigheter givit sitt samtycke?
6. Skall artikel 3.1 och/eller 3.2 i direktivet tolkas på så sätt att de förbjuder förvärvaren att erbjuda övertagna arbetstägare en möjlighet till förtidspension med förtidspensionsförmåner som är mindre förmånliga än dem som arbetstägarna har rätt till enligt direktivet?
7. Påverkas svaret på föregående fråga om förvärvaren, när han erbjuder övertagna arbetstägare en möjlighet till förtidspension på villkor som är mindre förmånliga än dem som arbetstägarna har rätt till enligt direktivet, förklarar att det i framtiden inte kommer att vara möjligt att förtidspensioneras?

8. Om parterna har avtalat om att arbetstagaren skall förtidspensioneras på de villkor som arbetsgivaren erbjuder, vilka kriterier skall i så fall den nationella domstolen tillämpa när den skall fastställa huruvida detta avtal har ingåtts som en följd av överlåtelsen av företaget i enlighet med de principer som domstolen har slagit fast i domen i mål 324/86, *Daddy's Dance Hall*?⁽²⁾
9. Om artikel 3 i direktivet hindrar förvärvaren från att erbjuda övertagna arbetstagare en möjlighet till förtidspensionering på villkor som är mindre förmånliga än dem som arbetstagarna har rätt till enligt direktivet, vilka är då konsekvenserna för de arbetstagare som går med på förtidspensionering på de villkor som arbetsgivaren erbjuder?

- (1) Rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter (EGT L 61, 1977, s. 26).
- (2) REG 1988, s. 739; svensk specialutgåva, volym 9, s. 357.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 januari 2001 av Konungariket Belgien

(Mål C-5/01)

(2001/C 61/14)

Konungariket Belgien har den 8 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av A. Snoecx, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna J.M. De Backer, G. Vandersanden och L. Levi, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 15 november 2000 (nr K 76/1999) med rubriken "Statligt stöd som Belgien genomfört till förmån för stålföretaget Cockerill Sambre S.A."
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av begreppet stöd i den mening som avses i artikel 4 c i EKSG-fördraget och i gemenskapens regelverk om stöd till stålindustrin — Uppenbart felaktig bedömning: Cockerill Sambre uppnådde ingen fördel till följd av de ingripanden som gjordes av de federala och vallonska offentliga myndigheterna som ett led i genomförandet av planen för arbetstidsnedsättning, dels eftersom företaget inte var skyldigt enligt lag att utbetala lön för 37 timmars arbete för de 34 arbetstimmar som utfördes, dels eftersom kollektivavtalet av den 17 april 1998 inte innehöll någon förpliktelse för företaget att bibehålla samma lönenivå för de arbetstagare som berördes av arbetstidsnedsättningen.

Detta övergångstillägg, som regionen Vallonien står för, kan således inte anses utgöra driftskostnader för företaget. Övergångstillägget är inte avsett som lön för arbete som utförts av de arbetstagare som berörs av arbetstidsnedsättningen, utan det skall utgöra en kompensation för de finansiella ansträngningar som arbetarna själva har erbjudit sig att göra för att skapa 150 arbetstillfällen för unga arbetare.

Den sänkning av de sociala avgifterna som de federala myndigheterna har gått med på innebär ingen ekonomisk fördel för Cockerill Sambre. Den totala arbetstiden inom företaget har inte ändrats till följd av planen för arbetstidsnedsättning och den kompensatoriska åtgärden att anställa 150 unga arbetstagare. Arbetstiden vid företaget är oförändrad, liksom företagets kostnader.

- Felaktig tolkning av begreppet mottagare — De offentliga ingripandena utgör stöd till förmån för de drabbade arbetstagarna vid Cockerill Sambre och inte till förmån för Cockerill Sambre: Det förhållandet att stödet beviljas arbetstagarna i deras egenskap av personal vid ett visst företag utgör inte i sig hinder mot att stödet betecknas som personligt stöd.
- Åsidosättande av det förfarande som föreskrivs i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin — Avsaknad av behörighet: Det förhållandet att den frist på tre månader som avses i artikel 6.5 har löpt ut innebär att kommissionen inte längre är behörig att besluta att en åtgärd utgör ett otillåtet stöd enligt gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- (I andra hand) Åsidosättande av artikel 95 i EKSG-fördraget: Ingripandeåtgärderna har inte till syfte att med konstgjorda medel behålla arbetstillfällen i ett företag som saknar kommersiell eller finansiell livskraft. Åtgärderna har däremot ett socialt syfte (som dessutom finner stöd hos gemenskapen), nämligen att uppnå full sysselsättning genom omfördelning av arbetet. Under dessa omständigheter har gjorde kommissionen en uppenbart felaktig bedömning när den underlät att, som ett undantag, tillåta åtgärderna i fråga enligt artikel 95 i EKSG-fördraget.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av 15^a Vara Cível da Comarca de Lisboa, 2^a Secção, av den 25 maj 2000 i målet mellan Anomar — Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas m.fl. och Portugisiska staten

(Mål C-6/01)

(2001/C 61/15)

15^a Vara Cível da Comarca de Lisboa, 2^a Secção, begär genom beslut av den 25 maj 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 8 januari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Anomar — Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas m.fl. och Portugisiska staten beträffande följande frågor:

- 1) Utgör hasardspel näringsverksamhet i den mening som avses i artikel 2 i EG-fördraget?
- 2) Utgör hasardspel en verksamhet som rör varor och som därför omfattas av artikel 30 i EG-fördraget?
- 3) Skall verksamhet avseende tillverkning, import och distribution av spelautomater anses vara fristående i förhållande till verksamhet avseende drift av sådana automater, och är därför den princip om fri rörlighet för varor som stadgas i artiklarna 30 och 34 i EG-fördraget tillämplig på verksamhet av det förstnämnda slaget?
- 4) Omfattas verksamhet som består i anordnande av hasardspel av tillämpningsområdet för artikel 37 i EG-fördraget, trots att tjänstemonopol inte omfattas av denna bestämmelse?
- 5) Utgör drift av spelautomater en verksamhet som rör tillhandahållande av tjänster och som därför omfattas av artikel 59 och följande artiklar i EG-fördraget?
- 6) Utgör det en inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 59 i EG-fördraget att tillämpa bestämmelser som (såsom artiklarna 3.1 och 4.1 i Decreto-Lei nr 422/89 av den 2 december) innebär att anordnande av hasardspel (vilket i artikel 1 i nämnda författning definieras som "spel vars utfall helt eller till övervägande del beror på slumpen") — vilket (enligt ovannämnda artikel 4.1 f och g i Decreto-Lei nr 422/89) innefattar spel på automater som omedelbart utbetalar vinster i form av spelletter eller pengar och spel på automater som inte omedelbart utbetalar sådana vinster men som annars har samma spelinnehåll som hasardspel eller som resulterar i tilldelning av poäng, helt eller till övervägande del beroende på slumpen — endast är tillåtet i kasinon som är belägna i permanenta eller tillfälliga spelzoner som inrättats genom lagdekret (decreto-lei)?
- 7) Är sådana bestämmelser som beskrivits ovan i fråga 6, även om de skulle utgöra en inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 59 i EG-fördraget, förenliga med gemenskapens rättsordning om de utan åtskillnad är tillämpliga på såväl landets egna medborgare och företag som andra medlemsstaters medborgare och företag och de dessutom grundas på tvingande hänsyn av allmänintresse (konsumentskydd, förebyggande av brott, upprätthållande av den allmänna moralen, begränsning av efterfrågan på spel om pengar, finansiering av verksamhet av allmänintresse)?
- 8) Omfattas verksamhet bestående i anordnande av hasardspel av principerna om frihet att starta och utöva valfri näringsverksamhet, och är därför de portugisiska rättsregler som beskrivits ovan i fråga 6 automatiskt ogiltiga om det i andra medlemsstaters lagstiftning uppställs mindre stränga villkor för drift av spelautomater?
- 9) Är de villkor för anordnande av hasardspel som föreskrivs i den portugisiska lagstiftningen förenliga med proportionalitetsprincipen?
- 10) Är de portugisiska tillståndsreglerna, enligt vilka tillstånd beviljas endast om vissa rättsliga villkor (ingående av ett förvaltningsrättsligt koncessionsavtal med staten efter ett offentligt anbudsförfarande, i enlighet med artikel 9 i ovannämnda Decreto-Lei nr 422/89) och logistiska villkor (hasardspel får anordnas endast i kasinon i spelzoner, i enlighet med artikel 3 i samma författning), ändamålsenliga och nödvändiga för att uppnå det eftersträvade målet?
- 11) Medför det förhållandet att den portugisiska lagstiftningen (artiklarna 1, 4.1 g och 169 i ovannämnda Decreto-Lei nr 422/89 och artikel 16.1 a i Decreto-Lei nr 316/95 av den 28 november) använder sig av uttrycken "till övervägande del" och "helt", för att definiera vad som menas med hasardspel och för att i juridiskt hänseende skilja mellan spelautomater och underhållningsautomater, att det inte är möjligt att bestämma innebörden av detta begrepp med hjälp av sedvanliga juridiska tolkningsmetoder?
- 12) Medför de vaga juridiska begrepp som används i den portugisiska legaldefinitionen av vad som menas med "hasardspel" (ovannämnda artiklarna 1 och 162 i Decreto-Lei nr 422/89) och "underhållningsautomater" (ovannämnda artikel 16 i Decreto-Lei nr 316/95) att tolkningen härav, i syfte att kvalificera olika spelautomater, även omfattar det utrymme för skönmässig bedömning som de nationella myndigheterna har tillerkänts?
- 13) Om det skulle anses att det i den beskrivna portugisiska lagstiftningen inte uppställs objektiva kriterier för att skilja mellan spelautomater och underhållningsautomater, strider det då mot någon gemenskapsrättslig princip eller bestämmelse att ge Inspeção-Geral de Jogos befogenhet att skönmässigt klassificera automaterna i fråga?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Østre Landsret av den 20 december 2000 i målet mellan Assurandør-Societetet, som företräder Taksatorringen, och Skatteministeriet

(Mål C-8/01)

(2001/C 61/16)

Østre Landsret begär genom beslut av den 20 december 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 10 januari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Assurandør-Societetet, som företräder Taksatorringen, och Skatteministeriet beträffande följande frågor:

Fråga 1

Skall bestämmelserna i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾ av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, och särskilt artikel 13 B a, tolkas så att värderingstjänster, som ett företag tillhandahåller sina medlemmar, skall anses omfattas av begreppet "försäkringstransaktion" i artikelns mening eller av begreppet "däribland närstående tjänster [till försäkringstransaktioner] som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter"?

Fråga 2

Skall artikel 13 A f i sjätte mervärdesskattedirektivet tolkas så att undantaget från mervärdesskatteplikt omfattar sådana tjänster som ett företag — som i övrigt uppfyller bestämmelsens villkor för undantag från mervärdesskatteplikt — tillhandahåller sina medlemmar, om det inte kan styrkas att undantaget från skatteplikt kommer att medföra någon verklig eller konkret fara för snedvridning av konkurrensen, utan det endast föreligger en risk för detta?

Fråga 3

Har det någon betydelse för svaret på fråga 2 hur liten risken för snedvridning av konkurrensen kan antas vara, exempelvis om risken inte framstår som realistisk?

Fråga 4

Är det oförenligt med artikel 13 A f i sjätte mervärdesskattedirektivet om det enligt nationell rätt är möjligt att göra ett undantag från skatteplikt, med stöd av ovannämnda bestämmelse, tidsbegränsat i de fall där det föreligger tvivel huruvida undantaget kan vålla snedvridning av konkurrensen vid en senare tidpunkt?

Fråga 5

Har det någon betydelse för svaret på frågorna 1 och 2 att värderingstjänster åt de största försäkringsbolagen tillhandahålls av försäkringsbolagens egna värderingsmän, som är anställda av dessa, och som därför är undantagna från skatteplikt?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Beroep te Gent av den 3 januari 2001 i målen mellan S. Monnier och Govan Sports N.V., E. Van Ankeren och Govan Sports N.V., Govan Sports N.V. och P. Jacobs samt Govan Sports N.V. och D. D'Hondt

(Mål C-9, 10, 11 och 12/01)

(2001/C 61/17)

Hof van Beroep te Gent begär genom beslut av den 3 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 10 januari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målen mellan S. Monnier och Govan Sports N.V. (C-9/01), E. Van Ankeren och Govan Sports N.V. (C-10/01), Govan Sports N.V. och P. Jacobs (C-11/01) samt Govan Sports N.V. och D. D'Hondt (C-12/01) beträffande följande frågor:

Utgör fördragets regler om frihet att tillhandahålla tjänster hinder mot ett lagstadgat förbud mot förmedling av avlönade idrottsmän (professionella eller inte) och/eller utgör det monopol som Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (Flamländska arbetsförmedlingen) innehar på förmedling av sådana idrottsmän ett missbruk av dominerande ställning? Strider bestämmelserna i den kungliga kungörelsen av den 28 november 1975 mot gemenskapsrättsliga bestämmelser och särskilt mot artiklarna 86 och 90.1 i EG-fördraget, i den mån denna kungliga kungörelse ger en offentlig arbetsförmedling exklusiv rätt att förmedla avlönade idrottsmän, professionella eller inte, och i den mån denna lagbestämmelse även hindrar privata arbetsförmedlingar från att effektivt utöva förmedlingsverksamhet genom att vidmakthålla en lagbestämmelse som förbjuder denna typ av verksamhet vid äventyr av ogiltighet för berörda avtal, och eftersom denna förmedlingsverksamhet kan omfatta andra medlemsstater och deras medborgare.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 16 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-20/01)

(2001/C 61/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i jämförelse med artiklarna 15.2 och 16.1 i rådets direktiv 92/50/EEG⁽¹⁾ av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, genom att inte anordna ett anbudsförfarande beträffande Bockhorn kommuns avtal om omhändertagande av avloppsvatten och inte offentliggöra resultatet av anbudsförfarandet i Europeiska gemenskapernas officiella tidning, och
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förbundsrepubliken Tyskland vitsordar visserligen att en anbudsinfordran på gemenskapsnivå vad avser anbudsförfarandet beträffande kontraktet för omhändertagande av avloppsvatten i Bockhorn kommun borde ha ägt rum i enlighet med bestämmelserna i direktiv 92/50/EEG. Fördragsbrottet har emellertid inte upphört och inte heller har förbundsregeringen beordrat underlydande myndigheter att på ett lämpligt sätt säkerställa att delstatsmyndigheterna strikt iakttar gemenskapsbestämmelserna vad avser offentlig upphandling när de ingår kontrakt. Däremot fortsätter Bockhorn kommun att åsidosätta gemenskapsrätten genom att vidmakthålla kontraktet och fortsätta att tillämpa det. Eftersom direktivet fortsätter att åsidosättas är det obestridligen så att svaranden inte inom den i det motiverade yttrandet föreskrivna tidsfristen vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 23 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-26/01)

(2001/C 61/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av G. Berscheid, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt 19 i rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningmaterial av prydnadsväxter⁽¹⁾ genom att inte inom föreskriven tid sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 98/56/EG, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den bindande karaktären av artiklarna 10 och 249 EG innebär att medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de direktiv som riktas till dem skall införlivas med deras rättsordning innan den frist som föreskrivs för detta ändamål löper ut. Denna frist, som har fastställts i artikel 19 i direktivet, löpte ut den 1 juli 1999.

⁽¹⁾ EGT L 226, 13.8.1998, s. 16.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 23 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-27/01)

(2001/C 61/20)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av G. Berscheid, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt 19 i rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningmaterial av prydnadsväxter⁽¹⁾ genom att inte inom föreskriven tid sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 98/56/EG, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar de som har åberopats i mål C-26/01.

⁽¹⁾ EGT L 226, 13.8.1998, s. 6.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 23 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-28/01)

(2001/C 61/21)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter vad gäller tilldelning av offentliga kontrakt enligt artikel 8 och artikel 11.3 c i direktiv 92/50/EEG⁽¹⁾ genom att staden Braunschweig tilldelade ett kontrakt för avfallshantering genom förhandlat förfarande utan att dessförinnan publicera ett meddelande om upphandling, trots det kriterium som uppställs i artikel 11.3 i direktivet för tilldelning av kontrakt genom förhandlat förfarande utan en uppmaning inom gemenskapen att lämna in anbud,

2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Även om gemenskapens verksamhet enligt artikel 3 k i (den tidigare versionen av) EG-fördraget omfattar en miljöpolitik, utgör miljöpolitiken en del av uppgiften att upprätta en gemensam marknad, såsom anges i artikel 2 i (den tidigare versionen av) EG-fördraget, endast i den mån fullgörandet av uppgiften i fråga främjar en "tillväxt som tar hänsyn till miljön". Av detta följer att rimlig hänsyn skall tas till miljöaspekter vid fullgörandet av gemenskapens politik, men det innebär inte att miljöhänsyn skall ges företräde framför fullgörandet av någon annan angiven politik. I förevarande mål innebär detta att vid tilldelning av offentliga kontrakt kan långa transportsträckor eller undvikande av sådana transportsträckor inte utgöra en omständighet som medför att det från början är helt uteslutet att, med hänvisning till miljöhänsyn, publicera en uppmaning att lämna in anbud för att tillhandahålla tjänsterna i fråga och därigenom uppställa ett hinder för handeln med tjänster inom gemenskapen. Följaktligen hade staden Braunschweig inte rätt att, med åberopande av miljöhänsyn, rättsstridigt undandra sig skyldigheten enligt gemenskapsrätten att publicera en uppmaning inom gemenskapen att lämna in anbud för ett kontrakt om avfallshantering.

Det saknar betydelse att den tyska regeringen har medgett att gemenskapsreglerna om tilldelning av offentliga kontrakt har åsidosatts och att de berörda tyska myndigheterna har fått instruktioner att följa de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om tilldelning av offentliga kontrakt, eftersom staden Braunschweig, genom att behålla kontraktet och fortsätta att tillämpa det, fortsätter att åsidosätta gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ EGT 1992, L 209, s. 1.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 24 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-29/01)

(2001/C 61/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁽¹⁾ genom att inte ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och under alla förhållanden genom att inte ha underrättat kommissionen om dessa bestämmelser, samt
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål C-26/01. Tidsfristen för att anpassa den nationella lagstiftningen löpte ut den 30 oktober 1999.

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

Avskrivning av mål C-505/99⁽¹⁾

(2001/C 61/23)

Genom beslut av den 6 september 2000 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-505/99, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-67/00⁽¹⁾

(2001/C 61/24)

Genom beslut av den 13 september 2000 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-67/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EGT C 149, 27.5.2000.

Avskrivning av mål C-68/00⁽¹⁾

(2001/C 61/25)

Genom beslut av den 13 september 2000 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-68/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EGT C 135, 13.5.2000.

Avskrivning av mål C-70/00⁽¹⁾

(2001/C 61/26)

Genom beslut av den 13 september 2000 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-70/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EGT C 122, 29.4.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 november 2000 av Giorgio Lebedef**(Mål T-349/00)**

(2001/C 61/27)

(Rättegångsspråk: franska)

Giorgio Lebedef, bosatt i Senningerberg, Luxemburg, har den 16 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokat Gilles Bouneou, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara de "Regler om nivåer, organet och förfarande vid medbestämmande" av den 19 januari 2000 som avtalats mellan merparten av yrkes- och fackförbunden (Organisations Syndicales et Professionnelles, OSP) och kommissionens administration,
- eller, i andra hand, ogiltigförklara den sammansättning av organet för medbestämmande som föreskrivs i nämnda regler, eftersom den utesluter fackförbundet Action & Défense från deltagande,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 februari 2000 om vägran att bevilja sökanden tjänsteresa för att delta i mötet för "ad hoc gruppen för betygssättning och förslag till befordran för utsända, valda och uppdragstagare" och i all annan verksamhet inom ramen för personalrepresentation.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen, yrkar att de omtvistade reglerna skall ogiltigförklaras med motiveringen att de utesluter fackförbundet Action & Défense, för vilket sökanden är en av ledarna, från att delta i medbestämmandeförfarandet. Han yrkar dessutom ogiltigförklaring av ett individuellt beslut om vägran att bevilja honom tjänsteresa inom ramen för sin fackförbundsverksamhet vilket motiverades med att dessa tjänsteresor är begränsade till de OSP som finns representerade vid medbestämmandeförfaranden.

Sökanden har till stöd för sin talan åberopat följande:

- åsidosättande av det huvudavtal som kommissionen och OSP ingick år 1974 på grund av avsaknad av en objektiv prövning av OSP:s representativitet och en uppenbart felaktig jämförande bedömning av denna representativitet,
- åsidosättande av principen om likabehandling och principen om förbud mot diskriminering,
- åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar,
- åsidosättande av rätten till försvar,
- åsidosättande av principen om förbud mot godtyckliga förfaranden, av motiveringsskyldigheten och omsorgsplikten,
- maktmissbruk.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 20 november 2000 av Andrew M. Rosemarine**(Mål T-352/00)**

(2001/C 61/28)

(Rättegångsspråk: engelska)

Andrew M. Rosemarine har den 20 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av James Davis, Aire Centre, London.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall förplikta harmoniseringsbyrån att

- utge ersättning för
 - värdet av arbetet,
 - förlusten av nöjet med att ha ett arbete i Alicante,
 - besväret med att överklaga till harmoniseringsbyrån och förstainstansrätten

— och ersätta alla kostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden uppger att Byrån för harmonisering inom den inre marknaden har publicerat en annons om ett arbete som juristlingvist. Innan han gjorde sig besvär med att sända in en komplett ansökan för arbetet sände han en skrivelse för att kontrollera att hans ålder inte skulle utgöra ett hinder. Som svar på hans skrivelse tillsände harmoniseringsbyrån honom ansökningshandlingarna. Harmoniseringsbyrån underströk vikten av lämpliga "kvalifikationer och erfarenheter", men gjorde ingen invändning mot hans ålder. I augusti 2000 avslogs emellertid hans ansökan på grund av att han var ett år äldre än vad harmoniseringsbyrån önskade.

Under dessa omständigheter yrkar sökanden ersättning till följd av harmoniseringsbyråns rättsstridiga beslut på grund av diskriminering i harmoniseringsbyråns anställningsförfarande (åldersdiskriminering) och åsidosättande av principerna om iakttagande av förvärvade rättigheter och om skydd för berättigade förväntningar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Justina Martínez Alarcón

(Mål T-357/00)

(2001/C 61/29)

(Rättegångsspråk: franska)

Justina Martínez Alarcón, Bryssel, har den 27 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Carlos Mourato, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut av den 28 januari 2000 respektive den 24 februari 2000 att inte bevilja sökanden tillträde till uttagningsprov COM/TB/99 samt tillsättningsmyndighetens tysta beslut av den 28 augusti 2000 att avslå sökandens klagomål,
- i andra hand förplikta svaranden att till sökanden betala skadestånd med 3 160 000 BEF, med reservation för ändringar, som ersättning för materiella och ideella skador,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen i kategori C, överklagar kommissionens beslut att inte bevilja sökanden tillträde till proven i uttagningsprov COM/TB/99, som har anordnats i syfte att upprätta en reserv av biträdande assistenter, assistenter och förste assistenter (B5/B4, B3/B2 och B1), med motiveringen att hon inte har styrkt att hon har sådan yrkeserfarenhet som krävs för en tjänst i kategori B.

Sökanden hävdar att kommissionen har agerat rättsstridigt då den har vägrat att ta hänsyn till den yrkeserfarenhet som hon har förvärvat som anställd i kategori C, vilken motsvarar nivån för den tjänst som skall utövas.

För det fall det i meddelandet om uttagningsprov föreskrivs att kandidaterna skall ha uppnått den yrkeserfarenhet som avses i kategori B, är även detta villkor och det omtvistade beslutet, som har fattats med stöd av meddelandet, rättsstridigt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Antonio Cherenti

(Mål T-361/00)

(2001/C 61/30)

(Rättegångsspråk: franska)

Antonio Cherenti, Thuin (Belgien), har den 27 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Carlos Mourato, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut av den 28 januari 2000 att inte bevilja sökanden tillträde till uttagningsprov COM/TB/99 samt tillsättningsmyndighetens uttryckliga beslut av den 7 september 2000 att avslå sökandens klagomål,
- i andra hand förplikta svaranden att till sökanden betala skadestånd med 7 350 000 BEF, med reservation för ändringar, som ersättning för materiella och ideella skador,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och argumenten motsvarar de som har anförts i mål T-357/00, Martínez Alarcón mot kommissionen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Luigia Dricot**(Mål T-363/00)**

(2001/C 61/31)

(Rättegångsspråk: franska)

Luigia Dricot, Overijse (Belgien), har den 27 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Carlos Mourato, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut av den 28 januari 2000 respektive den 24 februari 2000 att inte bevilja sökanden tillträde till uttagningsprov COM/TB/99 samt tillsättningsmyndighetens tysta beslut av den 28 augusti 2000 att avslå sökandens klagomål,
- i andra hand förplikta svaranden att till sökanden betala skadestånd med 500 000 BEF, med reservation för ändringar, som ersättning för materiella och ideella skador,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och argumenten motsvarar de som har anförts i mål T-357/00, Martínez Alarcón mot kommissionen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2000 av Sophie Van Weyenbergh**(Mål T-364/00)**

(2001/C 61/32)

(Rättegångsspråk: franska)

Sophie Van Weyenbergh, Tervuren (Belgien), har den 27 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Carlos Mourato, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut av den 28 januari 2000 att inte bevilja sökanden tillträde till uttagningsprov COM/TB/99 samt tillsättningsmyndighetens uttryckliga beslut av den 9 oktober 2000 att avslå sökandens klagomål,
- i andra hand förplikta svaranden att till sökanden betala skadestånd med 2 941 667 BEF, med reservation för ändringar, som ersättning för materiella och ideella skador,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och argumenten motsvarar de som har anförts i mål T-357/00, Martínez Alarcón mot kommissionen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 november 2000 av Scott S.A.**(Mål T-366/00)**

(2001/C 61/33)

(Rättegångsspråk: engelska)

Scott S.A., bolag bildat enligt fransk rätt, har den 30 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Jeremy Lever, QC, och George Peretz, barristers, samt Robin Griffith, solicitor vid Clifford Chance, London.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet eller, i andra hand, artikel 2 i detta beslut, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- Det omtvistade beslutet strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom kommissionen långt innan år 1997 kände till den franska lagstiftningen, enligt vilken stödet i fråga beviljades, och innehållet i denna.
- Kommissionen gjorde sig skyldig till ett uppenbart räknefel.

(¹) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

Grunder och huvudargument

Denna talan avser kommissionens beslut av den 12 juli 2000 (C(2000)2183) riktat till Republiken Frankrike avseende två stöd som sökanden påstås ha beviljats av de franska myndigheterna. De två stöden i fråga avser följande:

- De lokala myndigheterna såg till att en viss tomt, nämligen 49 hektar av en tomt på 68 hektar i industriområdet i La Saussaye, och en fabrik på denna tomt överläts till sökanden till ett förmånligt pris.
- Sökanden drog fördel av en förmånlig reningsavgift (redevances d'assainissement) som staden Orléans tog ut.

Till stöd för sina yrkanden har sökanden anfört följande:

- I den mån artikel 2 i det omtvistade beslutet förpliktar Republiken Frankrike att återkräva stödet, strider artikeln i fråga mot artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget [nu artikel 88] (¹), där det föreskrivs en preskriptionstid på tio år för kommissionens befogenheter att återkräva stöd.
- Under det administrativa förfarandet åsidosattes väsentliga formföreskrifter och sökandens rätt till försvar, och beslutet om återkrav tvingar Republiken Frankrike att åsidosätta Europakonventionen om mänskliga rättigheter. I det sammanhanget har Scott särskilt åberopat att det aldrig hölls någon opartisk rättegång avseende de omständigheter på grundval av vilka dess skyldighet att "återbetala" det påstådda stödet fastställdes. Dessutom hölls det inte någon opartisk rättegång som sökanden kunde delta i och där rätten till försvar iakttogs. Tvärtom handlade kommissionen det administrativa förfarandet som om det var ett förfarande i huvudsak mellan institutionen själv och Republiken Frankrike.
- Det omtvistade beslutet leder till att lika situationer behandlas olika, med avseende på fall som är av samma slag som Scotts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 november 2000 av General Motors Nederland B.V. och Opel Nederland B.V.

(Mål 368/00)

(2001/C 61/34)

(Rättegångsspråk: engelska)

General Motors Nederland B.V. och Opel Nederland B.V., bolag bildade enligt nederländsk rätt, har den 30 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Dirk Vandermeersch, Robert Snelders och Steven Allcock, advokatbyrån Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, Bryssel, i egenskap av ombud.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara kommissionens beslut nr K(2000) 2707 av den 20 september 2000 (ärende COMP/36.653 — Opel), riktat till General Motors Nederland B.V. och Opel Nederland B.V.,
- i andra hand upphäva eller nedsätta påförda böter, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet påfördes sökandena böter om 43 miljoner euro för ett påstått åsidosättande av artikel 81.1 EG. Kommissionen drog slutsatsen att Opel Nederland B.V. hade ingått avtal med Opel-återförsäljare med syfte att begränsa eller förbjuda exportförsäljning av fordon av märket Opel till slutkonsumenter och Opel-återförsäljare i andra medlemsstater.

Sökandena gör gällande att kommissionens slutsatser är alltför långtgående och att böterna är alltför höga. Till stöd för detta åberopar sökandena särskilt följande argument:

- Till skillnad från vad kommissionen kom fram till tillämpade inte Opel Nederland någon allmän strategi gentemot sina återförsäljare för att hindra eller begränsa export av nya bilar, utan agerade på ett lagligt sätt för att förhindra olovlig försäljning till icke-auktoriserade återförsäljare för att skydda sitt selektiva distributionssystem.
- Sökandena bestrider inte att Opel Nederland fattade ett beslut för att begränsa produktfördelning på grundval av vissa försäljningsmål. Detta unilaterala beslut kan emellertid inte kvalificeras som ett avtal med Opel Nederlands återförsäljare för att begränsa exporten med åsidosättande av artikel 81 EG. Beslutet varken genomfördes eller meddelades till återförsäljarna. I vart fall var återförsäljarna enligt beslutet fria att bedriva laglig exportförsäljning av sina påstått tilldelade volymer.
- Kommissionen gjorde en felaktig bedömning då den ansåg att artikel 81 EG åsidosattes genom Opel Nederlands bonusprogram. Det förelåg inte några uppgifter som utvisade att återförsäljarna direkt eller indirekt gick med på att begränsa sin exportförsäljning som reaktion på bonusprogrammet. Vidare var en normal återförsäljares marginal tillräcklig för att göra exportförsäljningen lönsam. I vart fall kan bonusprogrammet inte anses ha begränsande verkan på exporten, eftersom tillgången aldrig begränsades.
- Det förelåg inte något avtal om att avbryta exporten med samtliga återförsäljare inom Opels distributionsnät i Nederländerna. De påstådda åtagandena att begränsa exporten berör ett mycket litet antal återförsäljare under en kort tid och innebär inte någon märkbar begränsning av konkurrensen inom varumärket.

Vad avser bötesbeloppets storlek anser sökandena att det är oproportionerligt och att det inte återspeglar den korta tid som den påstådda överträdelsen pågick, det begränsade antalet inblandade återförsäljare, Opel Nederlands bristande uppsåt, att det är bevisat att några Opel-återförsäljare begick allvarliga överträdelser av Opels selektiva distributionssystem, den begränsade inverkan på handeln inom gemenskapen eller slutligen Opel Nederlands eget initiativ att vidta omedelbara och effektiva korrigeringsåtgärder.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 december 2000 av Département du Loiret

(Mål T-369/00)

(2001/C 61/35)

(Rättegångsspråk: franska)

Département du Loiret, Orléans (Frankrike), har den 4 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Alexandre Carnelutti, Paris, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 juli 2000, i den mån det i beslutet fastställs att det statliga stöd på 48,7 miljoner FRF (100 miljoner i nuvärde) som beviljats genom ett förmånligt pris vid försäljningen av mark är rättsstridigt och skall återbetalas,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Detta mål syftar till ogiltigförklaring av samma kommissionsbeslut som är föremål för talan i mål T-366/00, Scott Paper S.A. mot kommissionen⁽¹⁾. Sökanden är ett av de två organ som beviljade stödet i fråga.

Till stöd för sina yrkanden har Département du Loiret gjort gällande att kommissionen tillämpade en alltför snäv tolkning av begreppet privat investerare, eftersom den inte beaktade departementets karaktär och dess ramar för investeringar, samt de ekonomiska övervägandena bakom beslutet om försäljning av ett anlagt industriområde. Département du Loiret har i det avseendet hävdad att när ett departement letar efter en lämplig kandidat för etablering inom dess område omfattar dess bedömning, bland de ekonomiska faktorerna, oundvikligen de särskilda skatteintäkter som det kommer att få, såsom intäkter från kommunal företags- och fastighetsskatt från den verksamhet som etablerar sig.

Sökanden har även gjort gällande att kommissionen bland utgifterna beaktade kostnader som uppenbarligen inte erlades i Scott Paper SA:s intresse. Det rör sig om 2 372 000 FRF, avseende de undersökningar som genomfördes före överlättelsen.

Slutligen har sökanden gjort gällande att den beräkningsmetod som kommissionen använde var felaktig.

⁽¹⁾ Ännu inte publicerat i EGT.

Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 12 december 2000 av Carmine Salvatore Tralli

(Mål T-373/00)

(2001/C 61/36)

(Rättegångsspråk: tyska)

Carmine Salvatore Tralli, bosatt i Nidderau (Tyskland), har den 12 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska centralbanken. Sökanden företräds av advokaterna Norbert Pflüger, Regina Steiner och Silvia Mittländer, Frankfurt am Main (Tyskland).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

1. ogiltigförklara beslutet om varsel om uppsägning som han tillställts den 31 december 2000,
2. ogiltigförklara beslutet att förlänga hans provanställning,
3. fastställa att beslutet om varsel om uppsägning inte har medfört att anställningsförhållandet mellan parterna har upphört,
4. fastställa att svarandens ensidiga beslut att förlänga provanställningen var ogiltigt,
5. fastställa att anställningsförhållandet mellan parterna inte har upphört och att det fortgår även efter den 31 december 2000,
6. förplikta ECB att behålla sökanden i hans anställning som väktare (Security Guard) även efter den 31 december 2000 i enlighet med villkoren i hans anställningsavtal,
7. förplikta ECB att även efter den 31 december 2000 betala sökanden hans grundlön på 32 304 euro per år med tillägg för olika lönetillägg och anställningsförmåner enligt ECB:s Conditions of Employment.

Sökanden har i andra hand yrkat att förstainstansrätten skall fastställa att anställningsförhållandet fortgår, med de juridiska konsekvenser som följer härav, åtminstone fram till utgången av den uppsägningstid som gäller vid tillsvidareanställning vid ECB.

Sökanden har slutligen yrkat att förstainstansrätten skall förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är anställd vid Europeiska centralbanken. Han önskar att beslutet om hans uppsägning skall ogiltigförklaras och att det skall fastställas att anställningsförhållandet består. Sökanden vänder sig härvid mot ECB:s ensidiga beslut att förlänga hans provanställning, som ursprungligen hade bestämts till tre månader enligt parternas överenskommelse. Han begär med hänvisning till sina grundläggande fri- och rättigheter [”Persönlichkeitsrecht”] att kunna få fortsätta att arbeta enligt villkoren i sitt anställningsavtal. Han önskar vidare att ECB skall förpliktas att fortsätta att betala honom hans lön enligt anställningsavtalet även efter den december 2000 och åberopar härvid ECB:s dröjsmål med att bifalla hans begäran.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 december 2000 av Verband der freien Rohrwerke e.V., Eisen- und Metallwerke Ferndorf GmbH och Rudolf Flender GmbH & Co

(Mål T-374/00)

(2001/C 61/37)

(Rättegångsspråk: tyska)

Verband der freien Rohrwerke e.V., Düsseldorf (Tyskland), Eisen- und Metallwerke Ferndorf GmbH, Kreuztal-Ferndorf (Tyskland) och Rudolf Flender GmbH & Co. KG, Siegen (Tyskland) har den 11 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Hans Hellmann, Köln (Tyskland), i egenskap av ombud.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 5 september och den 14 september 2000 i koncentrationskontrollärende nr COMP/M.2045 (EKSG 1336) Salzgitter/Mannesmann-Röhren-Werke, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt uppgift är den första sökanden en sammanslutning som tillvaratar intressen för ett antal små och medelstora företag som tillverkar svetsade stålrör av breda varmvalsade stålbånd eller kvartopplattor. De andra sökandena är medlemmar i den första sökanden.

Genom de ifrågasatta besluten förklarade kommissionen att en företagskoncentration mellan Salzgitter AG och Mannesmannröhren-Werke AG var förenlig med den gemensamma marknaden på grundval av förordning (EEG) nr 4064/89 och lämnade tillstånd till företagskoncentrationen enligt artikel 66.2 KS.

Sökandena bestrider besluten på grundval av artikel 230.4 EG och artikel 33.2 KS. De anser att de ifrågasatta åtgärderna berör dem direkt och personligen.

I sin kritik gentemot kommissionen gör sökandena gällande att det i de ifrågasatta besluten inte görs någon undersökning av omständigheter och lagbestämmelser med avseende på de individuella produktmarknader som berörs direkt av företagskoncentrationen, trots att den föreslagna företagskoncentrationen radikalt förändrar strukturvillkoren för konkurrensen på dessa marknader. Vidare underlät kommissionen på ett rättsstridigt sätt att från en rättslig och faktisk utgångspunkt undersöka företagskoncentrationens inverkan som uppkommit till följd av att företagskoncentrationen innebär att Salzgitter AG och utomstående länkas samman. Detta leder till en allvarlig skada på konkurrens effektiviteten på de berörda marknaderna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 december 2000 av Carmelo Morello

(Mål T-376/00)

(2001/C 61/38)

(Rättegångsspråk: franska)

Carmelo Morello, Bryssel, har den 19 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jacques Sambon och Pierre-Paul Van Gehuchten, Bryssel, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att tillsätta en annan person på tjänsten COM/113/99 IV/F/2 "Bilar och andra färdmedel", som motsvarar tjänst A/5-A/4 Avdelningschef,
- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte godkänna sökandens ansökan till ifrågavarande tjänst,

- tillerkänna sökanden ett skadestånd om 120 000 euro, som kan komma att höjas eller sänkas under målets handläggning, såsom ersättning för den ideella skada som sökanden lidit på grund av de oriktiga eller ofullständiga uppgifter som svaren samlat in beträffande sökandens personalakt samt på grund av den ovisshet och oro som sökanden känt vad avser hans yrkesmässiga framtid,
- tillerkänna sökanden ett skadestånd om 25 000 euro, som kan komma att höjas eller sänkas under målets handläggning, såsom ersättning för den ekonomiska skada som sökanden lidit på grund av att han inte tillsatts på denna tjänst och följaktligen utelutits från möjligheten att befordras, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål väcker talan mot tillsättningsmyndighetens beslut att inte utse honom till tjänsten som chef för avdelningen "Bilar och andra färdmedel".

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden följande grunder:

- åsidosättande av artikel 25 i tjänsteföreskrifterna och av motiveringsskyldigheten,
- åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, av befordringsförfarandet och av principen om likabehandling,
- att det föreligger en uppenbart felaktig bedömning i förevarande mål, och
- maktmissbruk och åsidosättande av artikel 7 i tjänsteföreskrifterna.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 22 december 2000 av Monsanto Company

(Mål T-382/00)

(2001/C 61/39)

(Rättegångsspråk: engelska)

Monsanto Company, ett bolag bildat enligt Delawares rätt, USA, har den 22 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Clive Stanbrook Q.C. och Wilko van Weert, advokatbyrå Stanbrook & Hooper, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut av den 28 september 2000 att inte fastställa ett gränsvärde för högsta tillåtna restmängder enligt förordning nr 2377/90 beträffande rekombinant bovint somatotropin,
- förplikta rådet att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett forskningsbolag som utvecklar produkter i syfte att möta det ökade globala matbehovet. Sökanden har utvecklat en veterinärmedicinsk produkt som kallas sometribov. Denna produkt klassificeras som ett rekombinant bovint somatotropin (nedan kallat BST) och har den verkan att den ökar mjölkproduktionen hos mjölkkor som tillförs ämnet. Innan veterinärprodukter, såsom sometribov, kan släppas ut på den gemensamma marknaden måste ett gränsvärde för högsta tillåtna restmängder (HTR) fastställas i enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung⁽¹⁾.

Den 14 januari 1997 beslutade kommissionen att avslå sökandens begäran att sometribov (bovint somatotrofin) skulle införas i bilaga 2 till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 trots att Kommittén för veterinärmedicinska läkemedel (nedan kallad KVL) hade kommit till slutsatsen att det inte var nödvändigt för att skydda folkhälsan att fastställa HTR för BST, och hade rekommenderat att denna produkt skulle upptas i förteckningen över substanser som inte är underkastade ett HTR i bilaga 2. Detta beslut ogiltigförklarades av förstainstansrätten.

Mot bakgrund av förstainstansrättens dom beslutade kommissionen att skicka tillbaka ärendet till KVL för ett nytt yttrande avseende BST. I juli 1999 gjorde KVL en ny prövning av BST där den tog hänsyn till de senaste tillgängliga forskningsresultaten, och bekräftade därvid sitt tidigare yttrande att restmängder av BST är ofarliga och att BST därför skulle införas i bilaga 2. I juli 2000 ingav kommissionen till rådet sitt slutgiltiga förslag till införande av BST i bilaga 2. Rådet beslutade den 28 september 2000 att inte anta kommissionens förslag. Det är detta beslut som ifrågasätts av sökanden i det aktuella målet.

Sökanden har gjort gällande att det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras på följande grunder:

1. Åsidosättande av artikel 3 i förordning nr 2377/90. Sökanden har gjort gällande att:
 - a) rådet inte kunde avslå kommissionens förslag då det inte förelåg några nya uppgifter eller en omvärdering av befintliga uppgifter som skulle kunna medföra att KVL:s yttrande kunde ifrågasättas,

b) rådet avsiktligt bortsåg ifrån KVL:s bedömning.

2. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet, nämligen att:
 - a) det inte finns några vetenskapliga bevis för att det föreligger en fara för människors hälsa,
 - b) mjölk och mjölkprodukter importeras från länder utanför gemenskapen där BST ges till kor, och
 - c) skyddet för folkhälsan redan mer än tillfredställande är tillgodosett genom antagandet av ett förbud mot att marknadsföra BST.
3. Oriktig och oproportionerlig tillämpning av försiktighetsprincipen.

⁽¹⁾ EGT L 224, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 117.

Talan mot Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 december 2000 av Beamglow Ltd

(Mål T-383/00)

(2001/C 61/40)

(Rättegångsspråk: engelska)

Beamglow Ltd, ett bolag bildat enligt Förenade kungarikets rätt, har den 22 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Denis Waelbroeck, Liedekerke Siméon Wessing Houthoff, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta Europeiska gemenskapen, här företrädd av Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission, att solidariskt ersätta den skada som sökanden har lidit till följd av Europeiska gemenskapens rättsstridiga agerande och fastställa ersättningen till 2 042 000 GBP för tiden till och med december 2000 och till 79 000 GBP per månad för tiden därefter till dagen för dom eller till något annat belopp som motsvarar den faktiska skada som sökanden har lidit i enlighet med vad sökanden bevisar under förfarandet,

- fastställa att ränta skall betalas på utdömt belopp från dagen för dom med en räntesats om 8 procent eller någon annan skälig räntesats som domstolen fastställer, samt
- förplikta Europeiska gemenskapen, här företrädd av Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission att, ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i detta mål är en litet väletablerat bolag inom högkvalitetstryck på kartongförpackningar för produkter som kosmetika och parfym. Den ifrågavarande marknaden är i stor utsträckning koncentrerad på Förenta staterna såväl i fråga om logistik som marknadsandel.

Sökanden gör gällande att till följd av de motåtgärder som Förenta staterna har vidtagit, och som tvistlösningsorganet (dispute settlement body) har tillåtit, på grund av att Europeiska gemenskapen har antagit regler för bananimport som skall anses strida mot GATT och GATS, har marknaden i Förenta helt stängts, varför omfattande kapitalinvesteringar som anpassats särskilt för denna marknads behov har blivit värdelösa. De ifrågavarande sanktionerna har tillämpats på sökandens varor nu under mer än 18 månader i form av 100 procents värdetull.

Sökanden hävdar att gemenskapens upprätthållande av rättsstridiga regler för bananer har vållat denne allvarlig skada som gemenskapen är skyldig att ersätta enligt artikel 288 andra stycket EG. Till stöd för detta krav gör sökanden gällande att den skada som denne vållats är en direkt följd av gemenskapens rättsstridiga underlåtenhet att uppfylla sina internationella åtaganden.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Europeiska investeringsbanken skall betala Jean-Paul Seiller ett belopp om 4 779 652 LUF motsvarande dennes pensionsrättigheter,
- fastställa att detta belopp skall höjas med kapitaliserade räntor till den räntesats som årligen fastställs av ordföranden vid Europeiska investeringsbanken, räknat från och med den 1 maj 1993,
- förplikta Europeiska investeringsbanken att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som har varit anställd vid EIB, sade upp sin anställning i april 1993 och begärde att få slippa genomföra uppsägningstiden. Därefter undertecknade svaranden och sökanden ett avtal enligt vilket EIB skulle betala Jean-Paul Seiller ett visst belopp som "slutlig betalning i fullo i form av ett engångsbelopp för alla inom- eller utomobligatoriska rättigheter och anspråk som Ni har eller kan få gentemot banken eller andra gemenskapsorgan per dagens datum".

Sökanden har påstått att hans samtycke till detta avtal var ogiltigt, eftersom han inte förfogade över samtliga nödvändiga upplysningar när han undertecknade det. I det belopp som utbetalades till honom ingick inte det belopp som motsvarade återbetalningen av hans pensionsrättigheter.

Sökanden har således ifrågasatt det avtal om slutlig betalning i fullo som undertecknades i april 1993.

Talan mot Europeiska investeringsbanken väckt den 27 december 2000 av Jean-Paul Seiller

(Mål T-385/00)

(2001/C 61/41)

(Rättegångsspråk: franska)

Jean-Paul Seiller har den 27 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska investeringsbanken. Sökanden företräds av advokaterna Dominique Chouamier, Paris, och Lex Thielen, Luxemburg.

Talan mot Europaparlamentet väckt den 28 december 2000 av Margarida Gonçalves

(Mål T-386/00)

(2001/C 61/42)

(Rättegångsspråk: franska)

Margarida Gonçalves, Bryssel, har den 28 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten Louis Tinti, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut att inte ge sökanden tillträde till det interna uttagningsprovet B/172, som utlystes genom meddelande som offentliggjordes i översikt nr 31/99,
- ogiltigförklara beslutet om upprättande av förteckningen över godkända sökande samt varje beslut av Europaparlamentet som grundar sig på sådana beslut,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har klagat på uttagningskommitténs beslut att inte ge henne tillträde till det interna uttagningsprovet B/172. Sökanden har påstått att hon uppfyller tillträdeskraven för detta prov.

Sökanden har till stöd för dessa påståenden gjort gällande följande:

- Åsidosättande av artikel 5 i tjänsteföreskrifterna.
- Åsidosättande av artikel 5 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, på grund av en uppenbart felaktig bedömning.
- Åsidosättande av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 december 2000 av Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione"

(Mål T-387/00)

(2001/C 61/43)

(Rättegångsspråk: italienska)

Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione" har den 28 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Paolo Grassi och Giuseppe Russo, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att det ifrågasatta beslutet är en nullitet och ogiltigförklara det,
- i andra hand förklara att det ifrågasatta beslutet är en nullitet och ogiltigförklara det samt endast tillåta kommissionen att från finansiering undanta utgifterna enligt Linguistlinks Ltd:s faktura nr 67/91 om 11 900 000 ITL och förordna att denna utgift skall avräknas från de utgifter som befunnits rättsenliga samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i sin helhet i enlighet med artikel 87 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser Generaldirektorat XIX Budgets beslut av den 10 oktober 2000, diarienummer BUDG/G2/CBI-D(2000)96003569 om begäran om återbetalning jämte faktura avseende avtalet nr B4/91/3046/11396 av den 20 december 1991 om finansiering av den sökande kommitténs verksamhet. Detta finansieringsavtal avsåg anordnande av en kongress om internationella studier benämnd "Luftföroreningars verkan på klimatet och vegetationen".

Sökanden anför i detta avseende att:

- Kongressen ägde som planerat rum i Taormina 26-29 september 1991.
- De beräknade kostnaderna uppgick till totalt 718 462 500 ITL inklusive mervärdesskatt.
- Omedelbart efter kongressen förstördes all dokumentation som avsåg denna på grund av att en eldsvåda bröt ut hos det företag som skötte organisationen av kongressen. Av detta force majeure-artade skäl blev det omöjligt för den organiserande kommittén att återfå originalen till räkenskapsdokumenten och den blev tvungen att göra en komplicerad rekonstruktion av dessa.
- Efter en första ansökan, i samband med vilken sökanden hade ingivit handlingar vilka enligt sökandens mening var mer än tillräckliga för att bevisa och redovisa de havda kostnaderna, hördes ingenting från kommissionen på två år, varvid berättigade förväntningar på att dokumentationen skulle anses vara godtagen och att åtgärder för återinhämtande av dokumentation inte behövde vidtas uppkom hos kommittén.
- Tvärtom upprepade det ifrågavarande generaldirektoratet sin begäran om återbetalning, enligt sökanden utan motivering och utan hänvisning till ett faktiskt beslut om återkallelse av finansiering.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande:

— Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter såtillvida att begärandena om återbetalning helt saknar motivering och uppgifter om vilket beslut som ligger till grund för kravet. Inte heller har svaranden motiverat varför de handlingar som sökanden ingivit skulle sakna bevisvärde.

— Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på så sätt att det inte beaktats att eldsvådan som gjorde det omöjligt att ingiva sådana handlingar som anges i avtalet om finansiering är att anse som force majeure och genom att inget kontradiktoriskt förfarande har förevarit.

— Maktmissbruk såtillvida att de dokumenterade översättningskostnaderna inte har godtagits.
